

Ο Αρχιμανδρίτης Γρηγόριος Κωνσταντίνου για την 28η Οκτωβρίου 1940

/ Γνώμες

- Του Αρχιμ. Γρηγορίου Κωνσταντίνου, Δρ. Θεολογίας

Είναι πλέον ιστορικό γεγονός: Η Ελλάδα κατά τον πόλεμο του 1940 κατείχε ένα μυστικόν όπλο. Το όπλο αυτό, ήταν ισχυρότερο από τις ξιφολόγχες και τα τάνκς του αντιπάλου εχθρού, και το οποίο χάρισε τη νίκη Έλληνες. Η νίκη αυτή, γράφτηκε στην ελληνική ιστορία ως ένα θαύμα της χριστιανικής μας πίστεως. Το μεγάλο μυστικό όπλο της Ελλάδος του 1940 δεν ήταν άλλο παρά η θερμουργός πίστης στον παντοκράτορα και δικαιοκρίτην Θεό και στην ακαταγώνιστο προστασία και καθοδήγηση της Υπερμάχου

Στρατηγού, της Πανα-γίας.

Οι ηγέτες του ελληνικού έθνους βρέθηκαν σε πολύ δύσκολη θέση. Από το ένα μέρος έβλεπαν τον καταπληκτικό εξοπλισμό και την ασύγκριτη αριθμητική υπεροχή του εχθρού και από το άλλο γνώριζαν καλώς την ανεπάρκεια του έμψυχου και αψύχου υλικού της Ελ-λάδος για την αντιμετώπισή του. Και όμως θαρραλέα είπαν το «ΟΧΙ»! Γιατί είπαν αυτή την τολμηρή και σκληρή απάντηση; Διότι είχαν το μυστικό και ισχυρό όπλο της πίστεως. Η πίστης τους στον δίκαιο Θεό, ήταν αυτή που τους ενέπνευσε και οδήγησε στην ηρωική απόφαση του α-γώνος. Μιμούμενοι με τον τρόπον αυτόν το παράδειγμα της ηρωικής πίστεως του βασιλέως Δαβίδ, πού τους βεβαίωνε: «Ου σώζεται βασιλεύς διά πολλήν δύναμιν, και γίγας ου σωθήσεται εν πλήθει ισχύος αυτού... ιδού οι οφθαλμοί Κυρίου επ' τους φοβούμενους αυτόν... ότι βοηθός και υπερασπιστής ημών έστιν» (Ψα. λβ'16, 18, 20).

Εις παρόμοια θέση βρέθηκε και ο ελληνικός στρατός μας στο μέτωπο. Με πτωχές δυνάμεις και ελάχιστα μέσα είχαν να αντιμετωπίσουν εκεί δύο φοβερούς εχθρούς: το κρύο και τα χιόνια, τον βαρύ εκείνον χειμώνα του 1940-41, και τον ισχυρό εισβολέα. Αλλά όμως τους αντιμετώπισαν και πολέμησαν «με το χαμόγελο στα χείλη». Και ενοίκησαν. Πώς; Τι ήταν εκείνο, που τους χαλύβδωνε και τους μετέβαλλε εις ακατανίκητους μαχητές; Η μόνη εξήγησης είναι ότι διέθεταν το μυστικόν όπλον της πίστεως. Οι χιονισμένες κορυφές της Βορείου Ηπείρου αντηχούσαν από την ψαλμική επωδό: «Ούτοι εν άρμασι και ούτοι εν ίπποις, ημείς δε εν ονόματι Κυρίου θεού ημών μεγαλυνθησόμεθα» (Ψα. ιθ'8).

Το ίδιο ισχυε και για τα μετόπισθεν. Για τους γέ-ροντες, τις γυναίκες και τα παιδιά. Πού βρήκε ο λαός μας τόσον ενθουσιασμό, τόσην καρτερία; Η συναίσθηση της αδικίας, που εγίνετο στη χώρα μας, και η θερμή αγάπη προς την πατρίδα τον ένωσε σε ένα σώμα και μια ψυχή παλλόμενη από εθνική συγκίνηση. Και εκ παραλλήλου η ζωντανή πίστης του λαού μας δημιούργησε μιαν υπέροχο θρησκευτική έξαρση. Ολόκληρος η χώρα είχε μεταβληθεί εις ένα στρατόπεδο προσευχής. Ηγέτες, στρατός και λαός, η Ελλάς ολόκληρος ζούσε μέσα στην ατμόσφαιρα της πίστεως. Και γι' αυτό νίκησε. Έτσι έγινε το θαύμα του 1940.

Ογδόντα πέντε χρόνια πέρασαν από τότε. Χάρις εις το αίμα των αγωνιστών του 1940-41 και των ηρωικών συνεχιστών του τιμημένου παραδείγματός των κατά τους μετά ταύτα αγώνες, η χώρα μας σήμερα είναι ελεύθερη. Σήμερα βεβαία δεν έχομε πόλεμο. Ζούμε σε μια περίοδο ειρήνης. Έχομε όμως νέα προ-βλήματα να αντιμετωπίσουμε. Και για τον ειρηνικόν αυτόν αγώνα το 1940 έχει κάτι σπουδαίο να μας προσφέρει και όλους εμάς τους νεοέλληνες. Θα μας προσφέρει και πάλι το

μυστικόν όπλο του: Την πίστη μας στο ζώντα και αληθινό Θεό και στις αιώνιες αλή-θειες του Ευαγγελίου του Χριστού.

Δυστυχώς όμως και σήμερα από τα πολλά προβλήματα που προβάλλονται παραμένουν δύσκολα και άλυτα. Κι αυτό, διότι ως βάση και κριτήριο για την επίλυσή των επιδεικνύεται μόνον ο υλικός, ο οικονομικός παράγων. Αυτά όλα που συν-ήθως λαμβάνονται υπόψιν είναι οι στατιστικοί, οι ψυχροί αριθμοί, τα τεχνικά μέσα, η παραγωγή. Το μήνυμα όμως του 1940 έρχεται να μας υπενθυμίσει ότι η δύναμις της Ελ-λάδος δεν ευρίσκεται τόσο στα υλικά μέσα, όσον στο ΠΝΕΥΜΑ και Π Ι Σ Τ Ι Ν της Ορθοδοξίας μας. Εις αυτό άλλωστε οφείλει την επιβίωση του το έθνος μας μέχρι και σήμερα. Πολύ ορθά τονίστηκε ότι, «αν ή Ελλάς εις τον υλικό τομέα είναι υπανάπτυκτος, εις τον πνευματικό τομέα είναι υπερανάπτυκτος». Αυτήν την πνευματική υπεροχή και το πνευματικό δυναμικό της Ελλάδος ουδέποτε πρέπει να λησμονούμε εμείς οι νεότεροι και ιδιαι-τέρως όσοι ασχολούνται αρμοδίως και υπευθύνως με το θέμα της επιβιώσεως και ευημερίας της Πατρίδος μας. Το πνευματικό αυτό δυναμικό του έθνους, η πνευμα-τική και χριστιανική του κληρονομιά, αποτελεί το πανίσχυρο θεμέλιό του. Και αν πνεύσουν και πάλι άνεμοι εθνικών δοκιμασιών, το έθνος εφ' όσον θα στηρίζεται στο πανίσχυρο αυτό θεμέλιο, θα αντέξει και πάλι θα νικήσει. Το θαύμα του 1940 θα επαναληφθεί και παλι. Στην περίπτωση αυτή θα ισχύσει ο λόγος του Κυρίου: «Κατέβη η βροχή και ήλθον οι ποταμοί και έπνευσαν οι άνεμοι και προσέπεσον τη οικία εκείνη και ουκ έπεσε· τεθεμελίωτο γάρ επί την πέτραν», (Μθ. ζ', 25).